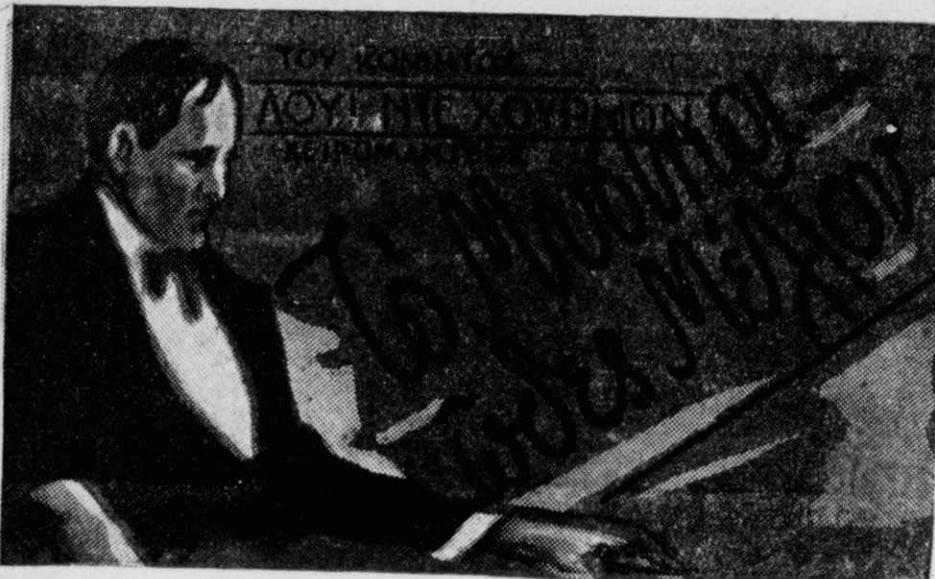

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ

(“Ολοι οι άριστοκρατικοί κύκλοι τόσο της Εύρωπης, δυστιχούς και της Αμερικής, έχουν σε μεγάλη έκτιμη τον περίφημο έπιστημονα χειρομάντη κόμητα Λουΐ ντε Χαμόν, διόπιος κατάγεται από εύθειας από τὸν Ρόλλο, πρώτον δοῦκα τῆς Νορμανδίας. Ο άριστοκράτης αὐτὸς, έπιστημων χειρομάντις, εἶναι γνωστότερος στὸν κόσμο τῶν Ψυχικῶν Ἐρευνῶν μὲ τὸ ψευδώνυμο «Χειρό». Στὸ παρακάτω ἄρθρο του διηγεῖται μερικές χαρακτηριστικές προφητείες, θασισμένες ἀπάνω στὴν ἔξετασι τῶν γραμμῶν τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης):

Θυμοῦμαι κάποτε, πρὸ σαράντα περίπου χρόνων, διτὶ συνάντησα σὲ μιὰ άριστοκρατικὴ συγκέντρωσι τοῦ Λονδίνου τὸν κατόπιν περίφημο λόρδο Κίτσενερ.

Ο Κίτσενερ, συνταγματάρχης τοῦ ἀποικιακοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὶς Ἰνδίες. Τὰ ἀνδραγαθήματά του ἐκεῖ κάτω, καὶ ἡ λαμπρὰ δρᾶσις του, τὸν εἶχαν κάνει ἔνδυξο καὶ περιζητητο στὰ σαλόνια τοῦ Λονδίνου.

Εἶχα τὴν τιμὴν, νὰ μὲ συστήσῃ κάποιους γνωστός μας σ' αὐτὸν. Ο Κίτσενερ, ἀβρότατος, παρὰ τὸ τραχὺ στρατιωτικὸν ὑφος του, μούσφιξε θερμά τὸ χέρι καὶ εἶπε:

— “Εχω ἀκούσει ἥδη, κύριε κόμη, διτὶ εἰσθε ἀφθαστος στὶς προφητείες καὶ στὴ χειρομαντεία!... Ιδοὺ ἡ παλάμη μου... Εὔαρεστηθῆτε νὰ μοῦ πῆτε τὶ μοῦ ἐπιφυλάσσει ἡ μοῖρα!”

Ο Κίτσενερ γελοῦσε καθὼς μοῦ ἔλεγε τὰ λόγια αὐτά, σὰν νᾶπαιρνε τὸ πράγμα στὸ ἀστεῖο. Γύρω μας εἶχαν μαζευτῆ ἀρκετοὶ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐπιφανεῖς ἀγγλικὲς προσωπικότητες τῆς πολιτικῆς, τοῦ πλούτου, τῶν γραμμάτων, τοῦ στρατοῦ. Εγὼ ἀρχισα ἀλλόκοτα νὰ τρέμω, δίχως νὰ ξέρω τὸ γιατί. Μοῦ φαινόταν, διτὶ μέσα τους :ει :ι :ωνεύόντουσαν ἀσφαλῶς οἱ σεβαστοὶ ἐκείνοι κύριοι ποὺ μᾶς περιστοίχιζαν.

Ανέκτησα ὅμως γρήγορα τὴν ψυχραίμια μου καὶ χωρὶς νὰ διστάσω πειὰ πῆρα τὴν παλάμη τοῦ θρυλικοῦ συνταγματάρχου, ἔσκυψα προσεχτικὰ στὶς γραμμές της, μελέτησα σιωπηλὰ τὰ συμπλέγματά τους, καὶ τέλος σηκώνοντας τὸ κεφάλι μου, κύτταξα σταθερὰ στὰ μάτια τὸν Κίτσενερ καὶ τοῦ εἶπα:

— Συνταγματάρχα μου, ἡ μοῖρα σας εἶνε λαμπρή... Θὰ δρεψετε κι’ ἄλλες δάφνες ἀκόμα.... Θὰ γίνετε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἔνδοξες φυσιογνωμίες τῆς πατρίδος σας!... Άλλα, δὲν θὰ πεθάνετε στὸ πεδίο τῆς μάχης σὰν ἔνας ἀτρόμητος στρατιωτικὸς ποὺ εἰσθε... Οὕτε καὶ στὸ κρεβάτι σας γαλήνια!...

Κι’ ἐνῶ ὅλοι μὲ κύτταξαν παραξενεμένοι, πρόσθεσα μὲ πεποιθησι:

— Θὰ πεθάνετε ἀπὸ πνιγμὸν, σὲ ναυάγιο πλοίου!

Κατόπιν, τρέμοντας πάλι ἀνέήγητα καὶ ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν λεπτὴ εἰρωνεία — ἡ δόποια φάνηκε στὰ χείλη ὅλων, ἀμέσως — θυγῆκα ἀπὸ τὴν αἰθουσα καὶ ἐσημείωσα στὸ καρνέ μου τὴν αἰγαλητικὴν αὐτὴν προφητεία μου.

Εἴκοσι χρόνια ἀργότερα, ἔξερ-

ράγη ὁ παγκόσμιος πόλεμος. Ο Κίτσενερ, λόρδος εὐπατρίδης τῆς Αγγλίας πειά, καὶ αρχιστράτηγος τῶν θρεττανικῶν στρατευμάτων, ἐπεσε ὑψηλού τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἀπάνω στὸ ὅποιο θρισκόταν καὶ τινήγηκε δίχως νὰ θρεθῇ τὸ πτῶμα του!

* * *

Σ’ ἔνα μεγάλου θιστού, τὸ διοιοί κρατάω πάντα στὴ διάθεσι δόλων, θὰ δητε αὐτόγραφα σιαφόρων μεγάλων ἀνδρῶν, οπως τοῦ Όσκαρ Ούαλδ, του Μάρκ Τουσίν, τῆς Σάρρας Μπερνάρ, τῆς Λίλιαν Ρώσσελ, τοῦ ἔξερευνητοῦ σὲρ Ερνεστ Σάκλετον, κλπ. Στὰ αὐτόγραφά τους αὐτά, θεοφανίουν δλοι τὴν ἀκρίθεια διαφόρων προφητειῶν μου, σχετικῶν μὲ ἐπίσημα γεγονότα τῆς ζωῆς των, τὰ οποῖα κατόπιν ἐπαλήθευσαν μεχρι τῆς ἐλαχίστης λεπτομερείας των.

Μιὰ ημέρα, μὲ κάλεσε στὰ ἀνάκτορα ὁ μακαρίτης θασιλεὺς τῆς Αγγλίας Εδουάρδος Ζ’ ὁ παπποῦς τοῦ σημερινοῦ θασιλεώς. Μ’ ἔκπληξι μου είδα, ὅτι ἡ Αύτοῦ Μεγαλειότης ήθελε νὰ μάθῃ τὸ μέλλον, δίνοντάς μου τὴ σεπτὴ παλάμη του νὰ τὴν ἔξετάσω. Πραγματικά, τοῦ ζήτησα διάφορες λεπτομέρειες σχετικές μὲ τὴν ημερομηνία τῆς γεννήσεώς του, τοῦ γάμου του, τῆς ἀναρρήσεώς του στὸν θρόνο, κλπ., ἔξήτασα κατόπιν την παλάμη του καὶ τοῦ εἶπα δίχως δισταγμό:

— Μεγαλειότατε, οἱ ἀριθμοὶ 6 καὶ 9 θὰ παίξουν μεγάλο ρόλο στὴ ζωὴ σας... Γεννηθήκατε στὶς 9 Νοεμβρίου, ἐνάτου μηνὸς κατὰ τὸ ρωμαϊκὸ ημερολόγιο... Παντρευτήκατε στὰ 1863 — $1+8=9$, $6+3=9$, $1+8+6+3=18$ διπλάσιο τοῦ 9, $1+8=9$ — πού, καθὼς θλέπετε, τὸ τελικὸ ἀθροισμα τῶν ἀριθμῶν τοῦ κρισίμου αὐτοῦ ἔτους τοῦ γάμου σας, ίσουται μὲ τὸν ἀριθμὸ 9... Επρόκειτο νὰ στεφανώθητε θασιλεὺς στὶς 27 Αύγουστου, $2+7=9$... Επιταχύνθηκε δόμως ἡ στέψις σας κατὰ 18 ημέρες, $1+8=9$... Κι’ ἔτσι στεφθήκατε στὶς 9 Αύγουστου, τοῦ δου μηνός, κατὰ τὸ ρωμαϊκὸ ημερολόγιο!...

... Επομένως, ὅταν στὰ χρόνια τῆς ηλικίας σας συναντηθοῦν οἱ ἀριθμοὶ 6 καὶ 9, θά... ἀποδημήσετε πρὸς Κύριον, Μεγαλειότατε!...

Πραγματικῶν, ὁ ἀείμνηστος Εδουάρδος Ζ, πέθανε στὶς 6 Μαΐου, σὲ ηλικία ἀκριθῶς 69 ἑτῶν!

Ολες ἡ προφητείες μου θρίσκονται καταχωρημένες ἐπισήμως στὰ ἀρχεῖα τῆς Εταιρείας Ψυχικῶν Ερευνῶν τοῦ Λονδίνου. Κάθε φορά ποὺ προφήτευα κάτι, φρόντιζα — ἀπὸ καθαρῶς ἐπιστημονικὸ ἐνδιαφέρον — νὰ καταχωρῶ τὴν προφητεία μου, γιὰ νὰ δῶ ἂν θὰ ἐπαλήθευε κατόπιν.

Μερικές δὲν ἐπαλήθευαν, φυσικά. Μοῦ εἶνε ἄγνωστοι οἱ λόγοι, γιὰ τοὺς ὅποιους ἐπεφτα τόσο ἔξω στὰ προμαντεύματά μου, ἐνῶ ἡμούν τόσο σίγουρος ὅτι θὰ ἐπαλήθευαν. Ωστόσο, ἡ περισσότερες προφητείες μου ἔθγαιναν σωστές καὶ μὲ ἀκρίβεια καταπληκτική...

Θυμοῦμαι, διτὶ στὰ 1911 ἐκλήθην στὴν Πετρούπολι ἀπὸ μερικούς διακεκριμένους λογίους καὶ ψυχομελετητάς, γιὰ πειράματα ὑπνωτισμοῦ καὶ τηλεπαθείας. Κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῶν τῶν πειραμάτων, μὲ δέχθηκε σὲ ίδιατερη ἀκρόασι ὁ μακαρίτης τσάρος Νικόλαος.

Αρκετὰ δεισιδαίμων δικραταὶ αὐτὸς μονάρχης, θέλησε νὰ μάθῃ τὸ μέλλον του ἀπὸ τὴν ἔξετασι τῆς παλάμης του. Ανεξήγητα δισταχτικός, τὴ μελέτησα λίγη ώρα. Καὶ κατάχλωμος ἔπειτα, ἀρνιόμουν νὰ τοῦ πῶ τι ἔθλεπα.

Στὴν ἐπιμονή του ἐπὶ τέλους, ὑποχώρησα. Καὶ ἔπειδη συνήθισα νὰ εἴμαι πάντα εἰλικρινής, ἀπέναντι ὅλων, τοῦ εἶπα ἀδίσταχτο καὶ σταθερά:

— Μεγαλειότατε, προθλέπω συμφορές γιὰ τὸ σεβαστὸ ἄτομο Σας... Σὲ τρία δῶς τέσσερα χρόνια τὸ πολύ, κάποιος τρομερὸς συγκλονισμὸς θὰ σαλέψῃ τὸ κράτος σας ἀπὸ τὰ θεμέλια του... Ο θρόνος σας θὰ σωριαστῇ σὲ ἐρεπια... Καὶ τόσο ἔσεις, δόσο κ’ οι ποὺ στενοὶ οἰκεῖοι σας, θὰ δῆτε νὰ κόθετε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σας ἀπὸ θάνατο σκληρό, ἀμελιχτο καὶ θειο!

Πραγματικῶν, τρία χρόνια ἀργότερα, ἔξερράγη διπλάσιος πόλεμος. Η Ρωσία συγκλονίστηκε ἀπὸ τὰ θεμέλια της, ύστερα ἀπὸ τὶς συντριπτικές νίκες τῶν

(Συνέχεια στὴ σελίδα 44).

— Ιδοὺ ἡ παλάμη μου!... Εύαρεστηθῆτε νὰ μοῦ πῆτε τὶ μφύ ἐπιφυλάσσει ἡ μοῖρα...

Ο ΘΡΗΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 27)

τὸ Τσερέσοβο, γιατὶ εχουμε πληροφορίες, ότι Βούλγαροι λη-
σταὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ έυαφός μας.
 — Γιωργούλα, ἔτοιμάσου, ἐψώναξεν ἡ λοχαγός.
 — Ἀμάν, κύρ λουχάε!... Λαμπροίμερα!... Τι εἰν' αὐτά!... "Α-
ες νὰ φάμε πρώτα.
 — Τὸν γυλιὸν εἰπα καὶ δρόμο.
 — Καὶ τ' ἀρνί!...
 — Ὑπηρεσία... Γρήγορα!
 — "Ενα μιζὲ, κύρ λουχαγέ!...
 — Εἶδο εἰσαι ἀκόμα!
 — "Ενα μιζιδάκιον μονάχα!
 — Βρέ γιά κύτταξε ἐκεὶ τὸν ἀπειθῆ!...
 — Θὰ πιθάνου, οὐ μαύρους κι' οὐ κουρούν'ς, κύρ λουχάε!...
 — Τοάθα, ἐφαγες δὲ τι ἐφαγες.
 — Νὰ πάρω καὶ τὸν ἄλλη πλάτη, κάνε!
 — "Οχι εἰνε ἀψητη!...
 — Θὰ τὴν ἔγγησον κιόλας, κύρ λουχία!
 — Μᾶς τὴν ἔγγησες καὶ μᾶς πρόκοψες, ἔλα, δρόμο τώρα, ε-
ιτα. Δίνε του!...

Τὸ ἀπόσπασμα ἐτράβηξε καὶ χώθηκε στὸ κοντινὸ τὸ δάσος.
 Στρίβοντας δὲ Γιωργούλας, γύρισε καὶ ἔρριξε μιὰ θλιβερὴ καὶ
 πικραμένη ἀποχαιρετιστήριο ματιὰ στοὺς δύσεις. Κι' ἐπειτα,
 γύρισε καὶ χάθηκε μέσα στῶν δένδρων τὴ σκιά. Κι' ἀπὸ ἐκεὶ
 μέσα ἀπὸ τὸ θάλος τοῦ δάσους καὶ ἀπὸ τις σκιές ποὺ σεύνανε
 τοῦ ἀπυσπάσματος τὰ θήματα, ἀκούστηκε ἔνας ἀναστεναγμὸς
 θαύμος ποὺ γέμισε τὴ φύσι καὶ ἐπειτα ἔνα ρουμελιώτικο τραγοῦ-
 δι σάν παράπονο, ἔνα τραγοῦδι, δὲν ήταν, θαρρεῖς, τραγοῦδι,
 ἔνα τραγοῦδι - θρήνος:

Οὐδὲν κλαίτε χῶρες καὶ χωριά,
 δὲν κλαίτε βύλαεια...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΟΤΑΝ ΗΜΥΝΗ ΠΛΑΝΟΥΔΙΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ...

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 21)

γιὰ μένα! ἀπὸ τὰ ματιὰ μου κυλούσαν θερμὰ δάκρυα. Μὰ ή-
ταν δυνατόν; "Ηταν δυνατόν;...

Κατόπιν, πήγα καὶ τηλεγράφησα στὸν ἔκδότη μου, δηλαδὴ
 στὸν ἔκδότη τῆς «Εὐρώπης». Τὴν ἄλλη ήμέρα ἔλαθα 420 φράγ-
 κα, ὡς συγγραφικά δικαιωμάτα τῆς ἀρχις τῆς «Κυράς Κυραλί-
 νας» ποὺ εἶχε δημοσιευθῆ στὸ τεύχος τῆς «Εὐρώπης» τῆς 15ης
 Αύγουστου - 15ης Σεπτεμβρίου 1923!..

Τὴν νύχτα, δρρώστησα ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ εὔτυχία μου. Δὲν μπό-
 ρεσα νὰ κλείσω μάτι ὡς τὰ ἔξημερώματα. Ιαθὼς ήμουν ξα-
 πλωμένος, πάνω σ' ἔναν παληὸ καναπέ, ἐσφιγγα τὴν καρδιά
 μου, τὸν καλύτερο φίλο μου καὶ τὸν χειρότερο ἔχθρό μου:

— Τὶ θὰ γίνη τώρα; ψιθύριζα. Τὶ θὰ γίνη; Ή ίιος θὰ πάμε;
 Ποῦ μποροῦμε νὰ πάμε;

Δὲν ἐπήγαμε πουθενά. Μὰ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ήμέρα ἀλλαξε ἡ
 ζωὴ μου. Κι' ἀπὸ πλανόυιος φωτογράφος ἔγινα συγγραφεύς...

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 25)

λιεργητὴ τους. Πρόπεροι ὅμως, κι' υστερα ἀπὸ ἀκαταπόνητες
 προσπάθειες του κ. Σουάν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κόπων του ξε-
 πέρασε κάθε προσδοκία: "Η πατάτες του υπῆρξαν τεράστιες σὲ
 σγκο καὶ θαυμάσιες σὲ ποιότητα καὶ νοστιμάδα!

Μιὰ ἀπὸ τὶς πατάτες αὐτές, τὴν ὅποια ωλέπετε φορτωμένη
 στὸν ὄμο τοῦ τυχεροῦ καλλιεργητοῦ τῆς, στὴ σχετικὴ εἰκόνα
 μας, υπῆρξε ἀληθινὸ θαῦμα: εἶχε μῆκος 80 ἑκατοστῶν τοῦ μέ-
 τρου, πλατος 45 ἑκατοστῶν (μισοῦ μέτρου σχεδόν) καὶ ζύγιζε...
 τριανταπέντε (ἀριθ. 35) διόκληρες διάδεσμοι!

"Ο κ. Σουάν, κρατάει προσωρινῶς μυστικὴ τὴ μέθοδο τῆς
 καλλιεργείας του. Γρήγορα ὅμως θὰ γίνη γνωστὴ καὶ τότε...
 χαρὰ στοὺς πατατοφάγους!

ΣΤΑΥΡΩΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 19)

"Υστερ" ἀπὸ λίγες μέρες λοιπόν, καθὼς διάβαζε τὴν ἐφημε-
 ρίδα, ζέσπασε ξαφνικά σ' ἔνα εἰρωνικὸ γέλιο.

— Νὰ κάτι ποὺ σ' ἐνδιαφέρει, τῆς φώναξε, ἐσένα, ποὺ τρελ-
 λαίνεσαι γιὰ τὶς σταυρωτὲς λέξεις. Νά, ἀκουσε αὐτὴ τὴ μικρὴ
 ἀγγελία ποὺ θρήκα τυχαίως ἐδώ πέρα: «Κύριοι, λῦται τῶν σταυ-
 ρωτῶν λέξεων, ἀν δυσκολεύεσθε σὲ τίποτε, τηλεφωνῆστε στὸν κ.
 Λούδη: «Βαγκράμ» 89 — 99. Αἱ κυρίαι ἀποκλείονται». "Ε, τώ-
 ρα, πρέπει νὰ παραδεχθῆς ὅτι υπάρχουν παραπολλοὶ τρελλοὶ
 στὸν κόσμο!..."

"Η Μαίρη ὅμως δὲν θρήκε τόσο ἀστεία αὐτὴ τὴ μικρὴ ἀγγε-
 λία, γιατὶ τὴν ἥξερε Αύτή, ἀπὸ ζήλεια, εἶχε ύπαγορεύσει τὴν
 ούνταξί της στὸν ἀγαπημένο τῆς Ραύμόνδο Πραβιέ..."

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΜΕΛΛΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 10)

Γερμανῶν ἐναντιον τῆς. "Η δυναστεία κι' διάροντος τῶν Ρωμα-
 νῶν σωριάστηκαν σὲ ἐρείπια, ἀπ' τὴν ἐσωτερικὴ ἐπανάστασι τῶν
 Μπολσεβίκων..."

Κι' ὁ ἀτυχῆς τοάρος μὲ διόκληρη τὴν οἰκογένεια του, θύμα-
 τα ἀθώα του εμφυλίου σπαραγμού, τουφεκίστηκαν στὸ Αίκατε-
 ρινούργαδ ἀπ' τους ἐπαναστάτες!

— Τὸ δικό σας μέλλον, γιατὶ δὲν μπορεῖτε νὰ τὸ προβλέψε-
 τε μὲ τὴ χειρομαντεία; μὲ ρώτησε κάποτε μισοειρωνικά, διά-
 σημος ἀστήρ τοῦ κινηματογράφου Ντούγκλας Φαίρμπανκς, πα-
 τιρο. Μίητως ἐφαρμόζεται καὶ σὲ σᾶς, τὸ ρητὸ τῆς "Αγίας Γρα-
 φῆς": «"Αλλους ἔσωσες ἔσωτὸν οὐδὲνασσαι σώσαι»;

Κι' ἔγω, χαμογελῶντας θλιβερά, ἔδειξα στὸν πνευματώδη κι-
 νηματογράφο ἀστέρα καὶ τὶς δυὸ παλάμες μου, λέγοντάς του:

— Είμαι τέλειος ισως χειρομάντις γιὰ τὺς ἄλλους, ἀλλὰ σι-
 ωπῶ ἀναγκαστικά σὰν ψάρι, προκειμένου γιὰ τὸν ἔσωτὸ μου...
 Καθὼς θλέπετε, ἡ γραμμής τῶν παλαμῶν μου εἶνε τελείως πα-
 ραμυρφωμένες... Δὲν μπορῶ καθόλου, νὰ τὶς διαβάσω... Γιαρα-
 μπράθηκαν δὲ ἔτσι, ὅταν ήμουν ἀκόμη μικρὸ παιδί, ἐξ αἰτίας
 τῆς μανίας ποὺ εἶχα νά... κωπηλατῶ σὲ θάρκες, ἐπὶ διόκληρες
 ὁρες κάθε μέρα ! !

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΟΥ ΤΑΟΥΜΠΕΡΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 18)

Μιὰ ἀχτῖνα εἶχε φωτισει τὸ μυαλό του. "Τιταν υέβαιος πειά ὅτι
 εἶχε ανακαλύψει τὸ σκοτεινὸ μυστήριο του εγκληματος του μό-
 ριουσον. Ο αιτιος αὐτὸς ἀνυρωπός ήταν ἀθώυς.

Τώρα ήξερε τί ἔπειτε νὰ κάνῃ. Λωρίς νὰ οιστάσῃ ἐπισκέ-
 φθηκε αὐτὸν τὸν περιεργό οόκτορα ιάσουμπερν καὶ τὸν ανάγ-
 κασε νὰ δημολογήσῃ τὴν ἀπαισιά πρᾶξη του. "Εκεῖνον τὸν καιρὸ
 δὲ Τάουμπερν ἔκανε διάφορα πειρυματα σύνωντισμοῦ. "Υπέβαλε
 λοιπὸ στὸν Μόριουσον νὰ σκοτωσῃ τὴ γυναίκα του υστερα ἀ-
 κριθῶς ἀπὸ δέκα χρόνια. "Ετοι κανεὶς ἀσφαλῶς δὲν θὰ τὸν
 υποπτευόταν, ἐνῶ αιτός θὰ ἔθλεπε ὅτι εἶχε επιτύχει κι' αὐτὸ τὸ
 πειραμά του. Καὶ πράγματι, τὸ εἶχε κατορθώσει. "Ο Μόριουσον
 ὅμως εἶχε ισχυρὸ μημονικὸ καὶ υμήθηκε τὸν φωνὴ τοῦ ἐγ-
 κληματικοῦ καθηγητοῦ. Κι' ἔτοι, χάρις σ' αὐτό, διάτυχος Τζάκ
 γλυτώσε τὴν καταδίκη σὲ θάνατο καὶ κλεισθῆκε σὲ μιὰ νευρο-
 λογικὴ κλινικὴ γιὰ νὰ υεραπευθῇ τελείως ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τοῦ
 συτανικοῦ δόκτορος.

"Οσο γιὰ τὸν ιατροδικαστὴ "Εντμοντ Κόρνελυ, αὐτὸς ἐσημεί-
 ώσε ἄλλη μιὰ ἐπιτύχια στὶς ἐπιοτημονικὲς ἐρευνές του.

ΣΑΡΑΚΟΛΕ, ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 36)

— Μ' αὐτὸ τὸ οηλητηρίο, τιμωροῦμε τὺς εχθρούς μας! μοῦ
 ἐξιγῆσε δὲ Νιορμέ. "Οσο τώρα γιὰ τὸ «ιννιτεζαρνε» καὶ τὸ
 «ιελλα» ισού τ' αποτελέσματά τους.

Καὶ κύρφωσε τὸ οηλητηριασμένο δόρυ του σὲ δυὸ ἄλλους
 σκλάθους ποὺ δὲν ἔθειχναν καθολου νὰ φιθῶνται γιατὶ θὰ πέ-
 θαιναν. "Ο ἔνας ἀπὸ αὐτοὺς μέσα σὲ λίγες στιγμές ἀρχισε νὰ
 φουσκώνη σὰν μπαλόνι καὶ νὰ παραμορφώνεται ως τὸν ὡρα
 ποὺ τὸν υρήκε σὲ θάνατος. "Οσο γιὰ τὸν ἄλλον παρυσσασε τὸ
 πιό φρικιαστικὸ θέαμα ποὺ εἰδα ποτὲ στὴ ζωὴ μου. "Ολες του
 ή σάρκες ξεκόλλησαν ἀπὸ τὰ κόκκαλα του καὶ μετεθλήση σ'
 έναν διπλοσιο σκελετό!

"Ομολογώ ὅτι πήγα νὰ τρελλαθῶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέαμα!

Εύχαριστησα λοιπὸ τὸ Νιορμέ γιὰ τὰ δώρα του καὶ πήγα
 νὰ ξεκουρασθῶ στὴ σκηνὴ μου. "Η «γυναικες» μου ὅμως μὲ τρό^μ
 μαξαν μὲ τὶς οἰστεραστικές καὶ χαρούμενες φωνές τους καὶ μὲ
 τὰ ἐφιαλτικὰ τραγούδια τους. Είχα τὴν ἐντυπωσία ὅτι θρισκό-
 μουν στὴν Κόλασι κι' ὅτι ήμουν τριγυρισμένος ἀπὸ ἔνα σωρὸ
 συτανάδες.

"Ωστόσο στὴ φυλὴ τοῦ Νιορμέ εἶχα τὸ κουράγιο νὰ μείνω
 σωστές δέκα μέρες καὶ νὰ μάθω νὰ μὴ φοθάμαι τὰ φείδια.
 Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα μοῦ δύσηκε ἐπίσης ἡ εύκαιρια νὰ παρα-
 κολουθήσω ἔναν πόλεμο τῶν Σαρακολέ. "Ηταν, μὰ τὴν ἀλή-
 θεια, πολὺ παραδόσιος. Μόλις έμαθαν ὅτι η φυλὴ τῶν Γιαλφαρέ
 ἐτοιμαζόταν νὰ τοὺς ἐπιτεθῆ, γλύστρησαν τὴ νύχτα